

и, подобно на мироносици-тѣ, кои-то ходили зѣло рано при гробъ-тѣ обикалять, църквѣ-тѣ съ пѣніе: **Воскресеніе Твое Христе Спасе, ангели поютъ на небеси и насъ на земли сподоби чистымъ сердцемъ Тебѣ славити.** Шествіе-то ся спира при затворены-тѣ западны врата на Храма, като предъ самый-тѣ входъ на гробъ-тѣ Христовъ. И тукъ священника подобно на ангела, кой-то възвѣстилъ на мироносици-тѣ при гроба за въскресеніе-то Христово, пръвъ пѣе радостнѣхъ пѣсень: **Христосъ воскресъ изъ мертвыхъ, смертію смерть поправъ и сѣчимъ во гробѣхъ животъ даровавъ.** Тази пѣсень много пѣти ся повтаря подирь отъ священнослужители-тѣ и пѣвци-тѣ. Най-сетнѣ священнодѣйствующій-тѣ, като държи въ однѣхъ-тѣ си рѣкѣхъ кръсть-тѣ а въ другѣхъ-тѣ — кадилница-та съ ѳиміамъ, изображая съ движеніе-то на кадилницѣхъ-тѣ кръсно знаменіе на затворени-тѣ врата въ храма; тѣ ся отварять и ликующій-тѣ санмъ влѣзва въ църквѣ-тѣ и пѣе радостнѣхъ-тѣ пѣсень: **Христосъ воскресъ изъ мертвыхъ** Богослуженіе-то на пасхалнѣхъ-тѣ утренихъ сѣстои прѣимущественно отъ пѣніе на канона, кой-то е съчиненъ отъ Св. Іоанна Дамаскина. Всички-тѣ пѣсни на този канонъ ся отдѣлять съ многократно: **Христосъ воскресъ изъ мертвыхъ** Додѣ ся пѣе още канона священнослужители-тѣ съ кръсть и кадило обходятъ всичкихъ-тѣ църквѣ и радостно привѣтствовать всички-тѣ предстоящи съ думи: **Христосъ воскресъ!** При свършваніе-то на утренихъ-тѣ подирь пѣніе-то: **дрѣгъ дрѣга обывимъ, рцѣмъ, братіе и ненавидѣшимъ насъ простимъ всѣхъ воскресеніемъ, всички-тѣ вѣрующе наченватъ да привѣтствовать единъ другого, като си казватъ: Христосъ воскресъ! едни-тѣ, а вомстину воскресъ!** отговарять други-тѣ.

Забѣлъжка. При взаимно-то привѣтствіе: **Христосъ воскресъ!** Христіане-тѣ даватъ единъ другому червени яйца